

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 4615208815
Dátum vydania rozhodnutia: 14.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4615208815.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: I. W., nar. XX. Q. XXXX, bytom R., zastúpeného JUDr. Petrom Bartošom, advokátom, so sídlom Kollárovo námestie 9, Bratislava, proti povinnej: N. K., nar. XX. N. XXXX, bytom T., zastúpenej advokátom Pavlom Trnkom, so sídlom Novomestského 1322/16, Bánovce nad Bebravou, o vymoženie 34 170,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5Er/1315/2015, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2016, č. k. 8CoE/50/2016-105, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Povinná m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „exekučný súd“) z 1. decembra 2015, č. k. 5Er/1315/2015-81 v napadnutom výroku o povolení odkladu exekúcie do právoplatného skončenia konania o žalobe o zrušenie čiastočného rozhodcovského rozsudku vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19Csr/1/2015. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že zmyslom odkladu exekúcie je predísť nezvratným nepriaznivým následkom, ku ktorým by mohlo dôjsť, ak by sa exekúcia neodložila. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že exekučný súd je povinný povoliť odklad exekúcie už na základe skutočnosti, že povinný podal v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 27. októbra 2016 dovolanie, ktorým navrhol uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie exekučného súdu vo výroku o odklade exekúcie zrušiť a vec vrátiť exekučnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby dovolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na povinnej na odklad exekúcie zamietne. Prípustnosť dovolania odôvodnil oprávnený ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., nakoľko bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, a zároveň aj ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

3. Porušenie práva na spravodlivý proces videl oprávnený v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je

zmätočné a nedostatočne odôvodnené, keď sa nevysporiadal s odvolacími námietkami oprávneného, ktoré boli pre posúdenie vecí rozhodujúce. Odvolací súd len stroho odôvodnil svoje rozhodnutie, pričom sa neriadil jednotlivými ustanoveniami C. s. p.

4. Dovolateľ namietal aj nesprávne právne posúdenie vecí odvolacím súdom, keď podľa jeho názoru mal návrh povinnej na odklad exekúcie zamietnuť. Odvolací súd mal postupovať podľa logického znenia výkladu a aplikácie právnych predpisov. Textové znenie ustanovenia § 56 ods. 5 Exekučného poriadku je chybou prepisu zákona a nepredstavuje doslovný text, ktorý bol schválený Národnou radou Slovenskej republiky. Pri prepise zákona sa podľa oprávneného pozabudla doplniť poznámka, že ustanovenie § 56 ods. 5 Exekučného poriadku platí iba na spotrebiteľské rozhodcovské konania. Odvolací súd tak nesprávne aplikoval ustanovenie § 56 ods. 5 Exekučného poriadku na odklad exekúcie povolennej na základe exekučného titulu, ktorý vznikol na základe zákona č. 244/2004 Z. z. o rozhodcovskom konaní, a ktorého obsahom nebolo spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ videl dôvod prípustnosti dovolania v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p.

7. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci záväzný. Z tohto dôvodu nie je vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania oprávneného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Preto sa dovolací súd obmedzil na posúdenie prípustnosti dovolania oprávneného podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

8. Dovolateľ napadol dovolaním uznesenie o odklade exekúcie vydané v exekučnom konaní, ktoré začalo dňa 28. septembra 2015. Pri posúdení otázky prípustnosti dovolania v exekučnom konaní je potrebné vychádzať z prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého sa na exekučné konania začaté do 31. marca 2017 nevzťahuje ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017. Ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylučuje podanie dovolania a dovolania generálneho prokurátora výlučne v exekučných konaniach, ktoré začali od 1. apríla 2017 (obdobne vid' napr. 1Oboer/8/2017, 3Oboer/5/2017, 4Oboer/9/2017 a 5Oboer/9/2017).

9. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu z dôvodu existencie namietaných väd zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie z dôvodu existencie väd zmätočnosti proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (ustanovenie § 237 ods. 1 O. s. p.), právna úprava účinná od 1. júla 2016 (ustanovenie § 420 C. s. p.) pripúšťa dovolanie z dôvodu existencie väd zmätočnosti len proti meritórnym rozhodnutiam, t. j. proti rozhodnutiam vo veci samej a z nemeritórnych rozhodnutí iba proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí. Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku. Vzhľadom na uvedené je pre posúdenie prípustnosti dovolania rozhodujúci charakter rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie smeruje.

10. Dovoláním napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej. V zmysle ustanovenia § 9a ods. 2 Exekučného poriadku sa v exekučnom konaní primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku v exekučnom konaní rozhoduje súd uznesením. Rozhodnutím vo veci samej sa rozumie meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ predstavuje predmet konania vymedzený žalobou (návrhom). O veci samej rozhoduje súd v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 C. s. p. rozsudkom a ak súd nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 C. s. p.). Vzhľadom na charakter rozhodnutí, ktoré sú vydávané v exekučnom konaní v zmysle ustanovenia § 9b ods. 5 Exekučného poriadku, žiadne rozhodnutie vydané v exekučnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej. Okrem charakteru rozhodnutí vydaných v exekučnom konaní tento záver vyplýva aj zo skutočnosti, že v exekučnom konaní súd nerozhoduje o hmotnoprávných nárokoch účastníkov tohto konania (nerozhoduje o veci samej), ale úlohou súdu je zabezpečiť vymożenie nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vymożenie nároku uznaného povinným subjektom, pričom v exekučnom konaní rozhoduje o existencii alebo neexistencii podmienok (hmotnoprávných alebo procesných) pre začatie, prípadne ďalšie vedenie exekúcie.

11. Oprávneným napadnuté rozhodnutie nepredstavuje ani rozhodnutie, ktorým sa (exekučné) konanie končí. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, v exekučnom konaní predstavujú uznesenia o zastavení exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne uznesenia o zastavení exekučného konania podľa ustanovení § 38 ods. 3, § 44 ods. 4 a § 50 ods. 5 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného v exekučnom konaní možno s účinnosťou od 1. júla 2016 podať dovolanie podľa ustanovenia § 420 C. s. p. výlučne proti uzneseniu, ktorým súd exekúciu zastavil (uznesením o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie sa konanie nekončí), a to takému, proti ktorému Exekučný poriadok ako osobitný zákon v znení účinnom do 31. marca 2017 pripúšťa odvolanie. Exekučný poriadok v ustanovení § 57 ods. 5 taxatívne vymenúva uznesenia, proti ktorým je prípustné odvolanie. V zmysle uvedeného ustanovenia je prípustné odvolanie proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/, g/, h/, k/, l/ a m/ Exekučného poriadku.

12. Oprávneným napadnuté rozhodnutie o odklade exekúcie nepredstavuje rozhodnutie vo veci samej a ani rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Dovolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že dovolanie oprávneného, v ktorom namietal existenciu vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento mimoriadny prostriedok nie je procesne prípustný.

11. Nakoľko dovolanie oprávneného smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.